

तर्हि रावणं किमिति नादहदित्यत आह ॥ सर्वथेति ॥ अतिप्रकटः महातपःसंपन्न इत्यर्थः ॥ तां सीतां स्पृशतोपि यस्य गात्रं तपसा न नाशितमिति संबंधः ॥ ४ ॥ नैताव
ता सीताशीलं दुर्बलमित्याशङ्क्यमित्याह ॥ नेति ॥ यत्कुद्धा सीता कुर्यात्तत्स्पृष्टाग्निशिखापि न कुर्यात् ॥ इयंतु भर्तुः पराक्रमकीर्तये नाद्यापि कुप्यतीति भावः ॥ अकु
द्धाया अपि स्पर्शमात्रेण प्राप्तो नाशस्तु रावणतपसा निवारित इति ध्येयं ॥ ५ ॥ इदानीं भृत्यजयस्यापि स्वामिसंबंधित्वसत्त्वेन वयमेव सीतापातिव्रत्यं सहायमासाद्य राव

सर्वथानिप्रकृष्टे सौ रावणो राक्षसेश्वरः ॥ यस्य तां स्पृशतो गात्रं तपसान् विनाशितम् ॥ ४ ॥ न तदग्निशिखा कुर्यात्संस्पृष्टा पाणिना सती ॥
जनकस्य सुता कुर्याद्यत्क्रोधकलुषीकृता ॥ ५ ॥ जांबवत्प्रमुखान्सर्वाननुज्ञाप्य महाकपीन ॥ अस्मिन्नेवंगते कार्ये भवतां च निवेदिते ॥ न्या
य्यं स्म सह वै देव्याद्रष्टुं तौ पार्थिवात्मजौ ॥ ६ ॥ अहमेकोपि पर्याप्तः सराक्षसगणां पुरीं ॥ तां लंकां तरसा हंतुं रावणं च सराक्षसं ॥ ७ ॥ किं
पुनः सहितो वीरैर्बलवद्भिः कृतात्मभिः ॥ कृतास्त्रैः प्लवगैः शक्तैर्भवद्भिर्विजयैषिभिः ॥ ८ ॥ अहं तु रावणं युद्धे ससैन्यं सपुरःसरं ॥ सहपुत्रं
वधिष्यामि सहोदरयुतं युधि ॥ ९ ॥ ब्राह्ममखंचरौ द्रुचवायव्यं वारुणं तथा ॥ १० ॥ यदि शक्रजितोऽस्त्राणि दुर्निरीक्ष्याणि संयुगे ॥ तान्यहं निह
निष्यामि विधमिष्यामिराक्षसान् ॥ ११ ॥

णं जित्वा देव्या सह राघवौ द्रक्ष्यामह इत्याह ॥ जांबवदिति ॥ जांबवदादीननुज्ञाप्यानुज्ञां कुर्वन्त्वितिसंप्रार्थ्य ॥ अस्मिन्कार्ये
सीतान्वेषणरूपे ॥ एवंगते उक्तप्रकारं प्राप्ते तत्प्रकारविशिष्टे च भवतां निवेदिते सति ॥ तौ पार्थिवात्मजौ वैदेह्या संद्रष्टुं न्याय्यमित्यब्रवीदिति शेषः ॥ ६ ॥ तथा सह दर्शने उप
पत्तिमाह ॥ अहमिति एवं च राक्षसान् हत्वा देव्यानयनं कृत्वा देव्या सहैव तौ द्रक्ष्याम इत्यर्थः ॥ ७ ॥ कृतास्त्रैर्देवांशत्वादस्त्रप्रयोगसमर्थः ॥ ८ ॥ उक्तमेवार्थं संभ्रमेण पुनराह ॥
अहंत्विति ॥ अहमेवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ यद्यपि दुर्निरीक्ष्याणि तथापि तान्यहं निह निष्यामि ॥ ब्रह्मणो वरदानान्निवारयामि ॥ परावृत्तैस्तैरेव राक्षसान्विधमिष्यामि नि
ह निष्यामि ॥ ११ ॥